

دعای جوشن کبیر

استحباب خواندن این دعا در اوّل ماه رمضان است و اما خواندن آن در خصوص شب‌های قدر، در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر سه شب بخوانند. بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل باید گفت:

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ

خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ.

و دعا این است:

۱ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ،

ای خدا از تو درخواست می‌کنم به اسم مبارکت، ای الله ای بخشنده،

يَا رَحِيمٌ يَا كَرِيمٌ، يَا مُقِيمٌ يَا عَظِيمٌ، يَا قَدِيمٌ يَا

ای مهربان ای کریم، ای نگهدار ای بزرگ، ای قدیم ای

عَلِيمٌ، يَا حَلِيمٌ يَا حَكِيمٌ، سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا

دانا، ای بردبار ای حکیم، پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو

أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ ۲

خدایی نیست، به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم، ما را از آتش قهرت آزاد کن، ای پروردگار من،

يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، يَا زَافِعَ

ای بزرگ بزرگان، ای اجابت کننده دعای خلقان، ای بخشنده

الدَّرَجَاتِ، يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ، يَا غَافِرَ

مرتبه‌های بلند، ای دوستدار نیکی‌ها، ای آمرزنده

الْخَطِيئَاتِ، يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ، يَا قَابِلَ

خطاها، ای عطا کننده سؤلها، ای پذیرنده

التَّوْبَاتِ، يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ، يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ

توبه‌ها، ای شنونده صداها، ای دانای سر نهانها،

يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ﴿٣﴾ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ، يَا خَيْرَ

ای برطرف کننده بلاها، ای بهترین آمرزندگان، ای بهترین

الْفَاتِحِينَ، يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ، يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ،

گشاینندگان، ای بهترین یاوران، ای بهترین داوران،

يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ، يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ، يَا خَيْرَ

ای بهترین روزی دهندگان، ای بهترین وارثان، ای بهترین

الْحَامِدِينَ، يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ، يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ،

ستایش کنندگان، ای بهترین یاد کنندگان، ای بهترین نازل کنندگان،

يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤﴾ يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ،

ای بهترین نیکوکاران، ای عزت و جمال مختص اوست،

يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ، يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ

ای آنکه قدرت و کمال مختص اوست، ای آنکه دارایی

وَالْجَلَالُ، يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ، يَا مَنْشَى

و جلال مختص اوست، ای آنکه بزرگ و بلندمرتبه‌ای، ای پدید آورنده

السَّحَابِ الثَّقَالِ، يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ، يَا

ابرهای سنگین، ای آنکه قوت و مکر و انتقامش (در مقابل مکاران) بسیار سخت است، ای

مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ، يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ

آنکه محاسبه‌اش زود و آسان است، ای آنکه عقابش

الْعِقَابِ، يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ، يَا مَنْ

بسیار سخت است، ای آنکه پاداش نیکوی (بهشت رضوان) نزد اوست، ای آنکه

عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٥﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ

اصل علوم و حقایق نزد اوست، خدایا از تو درخواست می‌کنم به نامت،

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ،

ای مشفق مهربان ای نعمت بخش، ای پاداش دهنده، ای دلیل گمراهان، ای پادشاه عالم

يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ، يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ، يَا

ای مایه خوشنودی خلق، ای بخشنده گناهان، ای پاک و منزّه از نقص، ای عون و یاور بندگان،

ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ ﴿٦﴾ يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ

ای بخشنده نعمت نطق و بیان، ای آنکه مقابل عظمت تمام موجودات متواضعند،

لِعَظَمَتِهِ، يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ، يَا

ای آنکه پیش قدرت همه اشیاء تسلیمند، ای

مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ، يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ

آنکه در برابر عزت همه اشیاء ذلیلند، ای آنکه در مقام هیبت همه اشیاء خاضع

لِهَيْبَتِهِ، يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ، يَا

و ترسند، ای آنکه از ترس تو کلیه موجودات مطیع و منقادند، ای

مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ، يَا مَنْ قَامَتِ

آنکه کوهها (و سرکشان عالم) از خوفت متزلزلند، ای آنکه آسمانها

السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ، يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ

به امرت پایدار است، ای آنکه زمینها برقرار است

يَا ذِيهِ، يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، يَا مَنْ لَا

به فرمات، ای آن‌که رعد به تسبیح و ستایش در خروش است، ای

يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ ۷ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا،

پادشاهی که اعتنا و احتیاجی به اهل مملکت نداری، ای بخشنده گناهان،

يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا، يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا، يَا مُجْرِلَ

ای برطرف کننده بلاها، ای منتهای امیدها، ای معطی

الْعَطَايَا، يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا، يَا رَازِقَ الْبَرَايَا، يَا

بزرگ عطاها، ای بخشنده هدیه‌ها، ای روزی دهنده بندگان، ای

قَاضِيَ الْمَنَايَا، يَا سَامِعَ الشَّكَايَا، يَا بَاعِثَ

بر آورنده حاجات و آرزوها، ای شنونده شکوه‌ها، ای برانگیزنده

الْبَرَايَا، يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِي ۸ يَا ذَا الْحَمْدِ

خلایق، ای آزاد کننده اسیران، ای صاحب حمد

وَالثَّنَاءِ، يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ، يَا ذَا الْمَجْدِ

و ثنا، ای صاحب تفاخر و ای صاحب مجد

وَالسَّنَاءِ، يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ، يَا ذَا الْعَفْوِ

و بزرگی، ای صاحب عهد و وفا، ای صاحب عفو

وَالرِّضَاءِ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ، يَا ذَا الْفَضْلِ

و خوشنودی، ای صاحب نعمت و احسان، ای صاحب فضل

وَالْقَضَاءِ، يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ، يَا ذَا الْجُودِ

و فرمان، ای صاحب عزت و ابدیت، ای صاحب جود

وَالسَّخَاءِ، يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ ۹ اللَّهُمَّ إِنِّي

و سخاوت، ای صاحب انواع نعمتهای ظاهر و باطن، خدایا از

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُنِيعُ يَا دَافِعُ، يَا زَافِعُ يَا

تو مسئلت می‌کنم به اسم مبارکت، ای منع کننده، ای برطرف کننده، ای بلند کننده،

صَانِعُ، يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ، يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ، يَا

ای آفریننده، ای نفع رساننده، ای شنونده، ای جمع آورنده، ای شفاعت کننده، ای

وَاسِعُ يَا مُوسِعُ ﴿١٠﴾ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ، يَا

وسیع رحمت، ای آفریننده هر مصنوع، ای خالق کننده هر مخلوق، ای

خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ، يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ، يَا مَالِكَ

روزی دهنده هر روزی خوار، ای مالک

كُلِّ مَمْلُوكٍ، يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ، يَا فَارِجَ كُلِّ

هر ملک و دارایی، ای برطرف کننده هر رنج و سختی، ای زایل کننده

مَهْمُومٍ، يَا زَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ، يَا نَاصِرَ كُلِّ

هر غم و اندوه، ای ترحم کننده هر مرحوم، ای یاری کننده

مَخْذُولٍ، يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ، يَا مَلْجَأَ كُلِّ

به هر بی‌کس، ای پرده پوش، ای پناه

مَطْرُودٍ ﴿١١﴾ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي، يَا رَجَائِي عِنْدَ

گریختگان، ای ذخیره من در روز سختی، ای امید من

مُصِيبَتِي، يَا مُوَسِي عِنْدَ وَحْشَتِي، يَا صَاحِبِي

هنگام مصیبت، ای مؤنس من هنگام ترس و وحشت، ای رفیق من در

عِنْدَ غُرْبَتِي، يَا وَليِّي عِنْدَ نِعْمَتِي، يَا غِيَاثِي

حال غربت، ای دوستدار و ولی من در حال نعمت، ای فریادرس

عِنْدَ كُرْبَتِي، يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي، يَا غَنَائِي

من وقت سختی من، ای دلیل و رهبر من وقت حیرانی من، ای دارایی

عِنْدَ افْتِقَارِي، يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي، يَا

من در روز نیازمندی، ای پناه من وقت اضطرار و پریشانی، ای یاور

مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي ﴿١٢﴾ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ، يَا غَفَّارَ

و دادرس من هنگام ترس و هراس، ای دانای همه‌ی عوالم غیب و اسرار نهان، ای بخشنده

الذُّنُوبِ، يَا سِتَّارَ الْغُيُوبِ، يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ،

گناهان، ای پرده پوش عیبها، ای برطرف کننده رنج و مشقتها،

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، يَا طَيِّبَ الدُّلَاهِ، يَا مُنَوِّرَ

ای گرداننده دلها، ای طیب دلها، ای روشنی بخش

الْقُلُوبِ، يَا أَنْيَسَ الْقُلُوبِ، يَا مُفَرِّجَ الْهَمُومِ،

دلها، ای انیس پاک دلها، ای برطرف کننده اندوهها،

يَا مُنْفِسَ الْغُمُومِ ﴿١٣﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

ای زایل کننده غمها، خدایا از تو درخواست می‌کنم به اسم مبارکت

يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ، يَا وَكِيْلُ يَا كَفِيْلُ، يَا دَلِيْلُ

ای با جلال، و ای با جمال، ای نگهدار خلق، ای کفیل امر بندگان، ای رهنما،

يَا قَبِيْلُ، يَا مُدِيْلُ يَا مُنِيْلُ، يَا مُقِيْلُ يَا مُحِيْلُ ﴿١٤﴾

ای توجه دارنده به عالم، ای غالب بر دولتها، ای عطا بخش، ای درگذرنده از لغزشها، ای متصرف در عالم، ای

يَا دَلِيْلَ الْمُتَحَيِّرِيْنَ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ، يَا

رهنمای متحیران، ای دادرس دادخواهان، ای فریادرس فریادکنان، ای

صَرِيْحَ الْمُسْتَضْرِحِيْنَ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ،

پناه بخش پناه جویندگان،

يَا أَمَانَ الْخَائِفِيْنَ، يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ، يَا رَاحِمَ

ای امان قلب ترسناکان، ای یاور اهل ایمان، ای ترحم کننده

الْمَسَاكِينِ، يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ، يَا غَافِرَ

به حال مسکینان، ای ملجأ و پناه اهل عصیان، ای آمرزنده

الْمُذْنِبِينَ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ﴿١٥﴾ يَا ذَا

گناهکاران، ای اجابت کننده دعای مضطربین و پریشان حالان، ای

الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ، يَا

صاحب جود و احسان، ای دارای فضل و کرم و نعمت به بندگان، ای

ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ، يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانَ، يَا

بخشنده امنیت و امان، ای خداوند پاک و منزّه از نقصان، ای

ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ، يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ، يَا

دارای حکمت و علم به همهٔ خلقتان، ای دارای لطف و رحمت بی پایان، ای

ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ، يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ،

صاحب دلیل و برهان، ای صاحب عظمت و سلطنت بر عالمیان،

يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ ﴿١٦﴾

ای دارای رافت و یاری به بندگان، ای صاحب عفو و آمرزش معصیت کاران

يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ

، ای آنکه پروردگار تمام موجوداتی ای آنکه خدای همه

شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ

مخلوقاتی ای آنکه آفریننده کلیه ممکناتی، ای آنکه

صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا

سازنده کل اشیایی، ای آنکه پیش از همهٔ موجوداتی، ای

مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ

آنکه بعد از تمام موجوداتی، ای آنکه بالای همه

شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ

موجوداتی، ای آنکه دانای به تمام اشیایی، ای آنکه

قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ يَبْقَىٰ وَ يَفْنَىٰ

توانای بر همه اشیایی، ای آنکه تنها باقی اوست، و همه چیز دیگر فانی است،

كُلِّ شَيْءٍ ۝ (۱۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

خدایا از تو درخواست می‌کنم به اسم مبارکت، ای

مُؤْمِنٌ يَا مُهَيِّمٌ، يَا مُكُوْنٌ يَا مُلْقِنٌ، يَا مُبَيِّنٌ

خدای ایمنی بخش، ای مقتدر، ای آفریننده، ای آموزنده، ای روشن کننده،

يَا مُهَوِّنٌ، يَا مُمَكِّنٌ يَا مُزَيِّنٌ، يَا مُعْلِنٌ يَا

ای آسان کننده، ای قدرت بخشنده، ای زینت بخش، ای آشکار سازنده،

مُقَسِّمٌ ۝ (۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِيْ مُلْكِهِ مُقِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ

ای قسمت کننده هر چیز، ای آنکه در ملک برقراری، ای آنکه

فِيْ سُلْطٰنِهِ قَدِيْمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِيْ جَلٰلِهِ

سلطنت قدیم و ابدی است، ای آنکه در جلال

عَظِيْمٌ، يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ عِبَادِهِ رَحِيْمٌ، يَا مَنْ هُوَ

و جبروت بزرگی، ای آنکه بر بندگان مهربانی، ای آنکه

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيْمٌ،

به همه چیز دانایی، ای آنکه بر معصیت کاران حلیم و بردباری،

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيْمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِيْ صُنْعِهِ

ای آنکه بر امیدواران به لطف کریم و بخشنده‌ای، ای آنکه در آفرینش با علم

حَكِيْمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِيْ حِكْمَتِهِ لَطِيْفٌ، يَا مَنْ

و حکمتی، ای آنکه در عین حکمت با لطف و عنایتی، ای آنکه

هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ ﴿١٩﴾ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا

لطف و رحمت ازلی است، ای آنکه امیدواری نیست به جز

فَضْلُهُ، يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ، يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ

فضل و رحمت، ای آنکه بجز عفو و بخشش جای درخواستی نیست، ای آنکه چشم امیدی نیست

إِلَّا بِرُّهُ، يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ، يَا مَنْ لَا

جز به احسان تو، ای آنکه جز عدل تو جای ترسی نیست، ای آنکه جز

يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ، يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ،

پادشاهی تو هیچ حکومتی پاینده نیست، ای آنکه هیچ سلطنتی جز پادشاهی تو نیست،

يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ، يَا مَنْ سَبَقَتْ

ای آنکه رحمت و اسعادت همه اشیا را فرا گرفته، ای آنکه سبقت گرفته است

رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ،

رحمت بر غضبت، ای آنکه علمت به همه چیز احاطه دارد،

يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ ﴿٢٠﴾ يَا فَارِجَ الْهَمِّ، يَا

ای خدایی که هیچکس مانند تو نیست، ای شاد کن دلهای اندوهناک، ای

كَاشِفَ الْغَمِّ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ، يَا قَابِلَ التَّوْبِ، يَا

نشاط بخش خاطر غمناک، ای آمرزنده گناه خلق، ای پذیرنده توبه بندگان، ای

خَالِقَ الْخَلْقِ، يَا صَادِقَ الْوَعْدِ، يَا مُوفِي

آفریننده خلق، ای راست وعده، ای وفا کننده

الْعَهْدِ، يَا عَالِمَ السِّرِّ، يَا فَالِقَ الْحَبِّ، يَا رَازِقَ

به عهد، ای دانای سر عالم، ای رویاننده دانه، ای روزی دهنده

الْأَنَامِ ﴿٢١﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا

خلق، خدایا از تو درخواست می‌کنم به اسم مبارکت، ای خدای بلند مرتبه، ای

وَفِي، يَا غَنِيُّ يَا مَلِيُّ، يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ، يَا زَكِيُّ

وفا کننده، ای بی‌نیاز، ای دارای مطلق، ای مشفق به خلق، ای خوشنودی بخش، ای خدای پاک

يَا بَدِيُّ، يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ ﴿٢٢﴾ يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ،

و منزه، ای پدید آورنده، ای توانا، ای دوستدار، ای آنکه آشکار می‌سازی حسن و جمال‌ها را،

يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ، يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ،

ای آنکه قبايح و زشتی‌ها را پنهان می‌سازی، ای آنکه بندگان را به گناه نمی‌گیری،

يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ، يَا

ای آنکه پرده کس نمی‌دری، ای بزرگ بخشش،

حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ

ای نیکو گذشت، ای بی‌حد وسیع آموزش، ای دو دست (فضل و احسان) گشوده

الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، يَا

به رحمت، ای آگاه از هر راز نھان، ای

مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى ﴿٢٣﴾ يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِقَةِ، يَا

مرجع هر شکوه و حاجت خلق، ای نعمت بخش بی‌حد و حساب، ای

ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ، يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ، يَا ذَا

دارای رحمت وسیع بی‌پایان، ای صاحب احسان پیش -از وجود و پیش از سؤال خلق-، ای

الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ، يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ، يَا ذَا

دارای حکمت بی‌انتها، ای دارای قدرت کامله، ای دارای

الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ، يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ، يَا ذَا

حجت و برهان روشن، ای صاحب کرامت آشکار، ای دارای

الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ، يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ، يَا ذَا الْعِظْمَةِ

عزت ابدی، ای دارای قوت استوار، ای دارای بزرگی

الْمَنِيَعَةِ ﴿٢٤﴾ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ، يَا جَاعِلَ

و عظمت، ای آفریننده، سماوات، ای قرار دهنده

الظُّلُمَاتِ، يَا زَا حِمَّ الْعَبْرَاتِ، يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ،

ظلمات، ای ترحم کننده به چشم گریان، ای پذیرنده توبه خطا کاران،

يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ، يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ، يَا مُنْزِلَ

ای پوشاننده عیوب و زشتیها، ای زنده کننده مردگان، ای نازل کننده

الآيَاتِ، يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ، يَا مُجِئَ

آیات، ای افزون کننده حسنات، ای محو کننده

السَّيِّئَاتِ، يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

سایات، ای سخت انتقام کننده (از ستمگران)، خدایا از تو

اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ، يَا مُدَبِّرُ يَا

درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای صورت آفرین، ای تقدیر کننده، ای مدبر، ای

مُطَهِّرُ، يَا مُنَوِّرُ يَا مَيَسِّرُ، يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ، يَا

پاک کننده، ای روشن کننده، ای آسان کننده، ای بشارت دهنده، ای ترساننده، ای

مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ ﴿٢٦﴾ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ

مقدم کن پیش افتادگان، ای مؤخر کن پس ماندگان، ای خدای خانه مسجد الحرام، ای پروردگار

الشَّهْرِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ

ماه با احترام، ای رب بلد و شهر محرم (مکه) معظم، ای خدای

الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ

رکن و مقام (بیت الله)، ای خدای مشعر الحرام، ای خدای

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ، يَا رَبَّ

مسجد الحرام، ای خدای فرمان حلال و حرام، ای آفریننده

النُّورِ وَالظُّلَامِ، يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ، يَا رَبَّ

روشنی و تاریکی، ای خداوند تحیت و درود، ای آفریننده

الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ ﴿٢٧﴾ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ، يَا

قدرت در خلق، ای حاکمترین حکم فرمایان، ای

أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ، يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، يَا أَظْهَرَ

عادلتترین داوران، ای صادقترین صادقان، ای پاک و منزهترین

الظَّاهِرِينَ، يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ، يَا أَسْرَعَ

پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای بهترین

الْحَاسِبِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ، يَا أَبْصَرَ

محاسبان، ای بهترین شنوندگان، ای بهترین

النَّاطِرِينَ، يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ، يَا أَكْرَمَ

بینایان، ای بهترین شفیعان، ای کریمترین

الْأَكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ، يَا سَنَدَ

کریمان عالم، ای اعتماد بیچارگان، ای نگهدار

مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ، يَا حِرْزَ

افتادگان، ای ذخیره بینوایان، ای نگهدار

مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ، يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ، يَا

درماندگان، ای پناه بی پناهان، ای

فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ، يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ، يَا مُعِينَ

افتخار آنکه افتخارش تنها به توست، ای عزت بخش

مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أَنْيَسَ مَنْ لَا أَنْيَسَ لَهُ، يَا

آنکه تنها از تو عزت می طلبد، ای یاور بی یاوران، ای انیس بی مونسان، ای

أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ ﴿٢٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ

امان بخش بی‌پناهان، خدا یا از تو درخواست می‌کنم

بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ، يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ، يَا

به نام مبارکت، ای نگهدار گناه، ای نگهبان عالم، ای هستی دائم، ای مهربان به خلق، ای

سَالِمُ يَا حَاكِمُ، يَا عَالِمُ، يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا

ذات بی‌نقص و عیب ای داور، ای دانا، ای قسمت بخشنده، ای گیرنده، ای

بَاسِطُ ﴿٣٠﴾ يَا عَاصِمَ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ، يَا رَاحِمَ مَنْ

دهنده پر عطا، ای عصمت بخش هر که از تو عصمت طلبید، ای ترحم کننده به هر که

اسْتَرْحَمَهُ، يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ، يَا نَاصِرَ مَنْ

طالب رحمت باشد، ای بخشنده هر که از تو آمرزش طلبید، ای یاری کننده هر که

اسْتَنْصَرَهُ، يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ، يَا مُكْرِمَ

از تو یاری طلبید، ای نگهدارنده هر که از تو محافظت طلبید، ای کرم کننده

مَنْ اسْتَكْرَمَهُ، يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ، يَا

به هر که از تو کرم خواهد، ای رهنمای هر که از تو هدایت خواهد، ای

صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ، يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ،

فریاد رس هر که تو را به فریاد خواهی طلبید، ای معین هر که از تو نصرت طلبید،

يَا مُعِثَّ مَنْ اسْتَعَاثَهُ ﴿٣١﴾ يَا عَزِيْزًا لَا يُضَامُ، يَا

ای پناه هر که از تو پناه طلبید، ای عزیز که ذلیل نخواهد بود، ای

لَطِيْفًا لَا يُرَامُ، يَا قَيُّوْمًا لَا يَنَامُ، يَا دَائِمًا لَا

لطیفی که حقیقتش را نتوان یافت، ای پاینده که هرگز خواب نگیرد، ای هستی ابدی که

يُقُوْتُ، يَا حَيًّا لَا يَمُوْتُ، يَا مَلِكًا لَا يَزُوْلُ، يَا

نیست نشود، ای زنده ابدی که هرگز نمیرد، ای پادشاهی که شاهیش انتها ندارد، ای

بَاقِيًا لَا يَفْنَى، يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ، يَا صَمَدًا لَا

باقی که فنا نگردد، ای دانایی که به هیچ امر جاهل نباشد، ای بی‌نیازی که به طعام

يُطْعَمُ، يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ ﴿٣٢﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

محتاج نیست، ای قوی و توانا که هرگز ناتوان نشود، خدایا از تو درخواست می‌کنم

بِاسْمِكَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا، يَا شَاهِدًا يَا مُجِدًّا، يَا

به نام مبارکت، ای یکتا، ای یگانه، ای شاهد عالم، ای با مجد و کرم، ای

حَامِدًا يَا زَاهِدًا، يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا، يَا ضَارًّا يَا

ستایش کننده، ای رهنمای خلق، ای برانگیزنده، ای وارث ای زیان رساننده زیانکاران، ای

نَافِعًا ﴿٣٣﴾ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ، يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ

سود بخشنده به خلقان، ای با عظمت‌ترین بزرگان، ای کریمتر از هر

كَرِيمٍ، يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ، يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ

کریم، ای مهربانتر از هر مهربان، ای داناتر از هر

عَلِيمٍ، يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ، يَا أَقْدَمَ مِنْ

دانا، ای نیکوتر از هر حکیم، ای قدیمتر از

كُلِّ قَدِيمٍ، يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ، يَا أَلْطَفَ مِنْ

هر قدیم، ای بزرگتر از هر بزرگ، ای با لطفتر از

كُلِّ لَطِيفٍ، يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ، يَا أَعَزَّ مِنْ

هر لطیف، ای با جلالت‌تر از هر ذی جلال، ای عزیزتر از

كُلِّ عَزِيزٍ ﴿٣٤﴾ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا

هر با عزت، ای درگذشت کننده به بزرگواری، ای نعمت بخش بزرگ، ای عطا کننده

كَثِيرَ الْخَيْرِ، يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ، يَا دَائِمَ اللَّطْفِ، يَا

خیر بسیار، ای فضل و احسانت قدیم و ازلی، ای لطف و کرمت همیشگی، ای

لَطِيفَ الصُّنْعِ، يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ، يَا كَاشِفَ

صنعت در کمال دقت، ای برطرف کننده اندوه و مصائب، ای رفع کننده درد

الضُّرِّ، يَا مَالِكَ الْمُلْكِ، يَا قَاضِيَ الْحَقِّ ﴿٣٥﴾ يَا

و رنج و آلام، ای مالک ملک وجود، ای حاکم به حق و حقیقت، ای آنکه

مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ، يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ

در عهد وفاداری، ای آنکه در وفاداری

قَوِيَّ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيَّ، يَا مَنْ هُوَ فِي

توانایی، ای آنکه در توانایی بلندمرتبه‌ای، ای آنکه در عین علو مرتبه

عُلُوِّهِ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ، يَا مَنْ

به همه نزدیکی، ای آنکه در عین قرب و نزدیکی از همه پنهانی، ای آنکه

هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ

در عین لطف با شرافتی، ای آنکه در عین شرافت با عزت

عَزِيزٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي

و اقتداری، ای آنکه در عین اقتدار با عظمتی، ای آنکه در

عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ ﴿٣٦﴾

عین عظمت بزرگواری، ای آنکه در عین بزرگواری ستوده صفاتی،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي،

خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای کفایت کننده، ای شفا بخشنده،

يَا وَافِي يَا مُعَافِي، يَا هَادِي يَا دَاعِي، يَا قَاضِي

ای وفا کننده، ای سلامت بخش، ای رهنمای خلق، ای دعوت کننده بندگان(بیهشت رحمت)، ای حاکم بر جهانیان،

يَا رَاضِي، يَا عَالِي يَا بَاقِي ﴿٣٧﴾ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

ای خشنود، ای بلند مرتبه، ای وجود باقی، ای آنکه در پیشگاه عظمت

خَاضِعٌ لَّهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَّهُ، يَا مَنْ

همه خاضعند، ای آنکه همه برای تو خاشع و موجودند، ای آنکه

كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَّهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ،

هر چیز به او به وجود آید، ای آنکه هر چیز به او هستی یابد،

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

ای آنکه همه به سویت (به توبه و انابه) باز می‌گردند، ای آنکه همه اشیاء از تو

خَائِفٌ مِنْهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ، يَا مَنْ

ترسان و هراسانند، ای آنکه همه اشیاء به تو استوارند، ای آنکه

كُلُّ شَيْءٍ ضَائِرٌ إِلَيْهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ

همه موجودات بازگشتان بسوی توست، ای آنکه تسبیح همه اشیاء

بِحَمْدِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ﴿٣٨﴾ يَا

ستایش توست، ای آنکه جز ذات و تجلی ذات همه چیز باطل و نابود است، ای

مَنْ لَا مَفْرَأَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَفْرَعَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا

آنکه جز درگاهت گریزگاهی نیست، ای آنکه غیر لطف(دلهای زار نالان را) پناهی نیست، ای

مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَنجِي مِنْهُ إِلَّا

آنکه به جز تو مقصد و مقصودی نیست، ای آنکه نجاتی جز درگاه

إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا حَوْلَ

رحمت نیست، ای آنکه بندگان را شوق و رغبتی جز بسوی تو نیست، ای آنکه کسی را

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ

قوت و توانایی جز به تو نیست، ای آنکه کسی یاری جز از تو نمی‌طلبد، ای آنکه

لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ، يَا

کسی توکل و اعتماد جز به تو نمی‌کند، ای آنکه کسی جز به تو امید ندارد، ای

مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ ﴿٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ، يَا خَيْرَ

آنکه کسی جز تو پرستش نمی‌شود، ای بهترین کسی که خلق از او می‌ترسند، ای بهترین

الْمَرْغُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ، يَا خَيْرَ

کسی که خلق به او شوق و رغبت کنند، ای بهترین مطلوب، ای بهترین

الْمَسْئُولِينَ، يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ، يَا خَيْرَ

کسی که بر او عرض حاجت کنند، ای بهترین مقصود خلق، ای بهترین

الْمَذْكُورِينَ، يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ، يَا خَيْرَ

کسی که از او یاد کنند، ای بهترین کسی که شکر و ستایش او گویند، ای بهترین

الْمَحْبُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَدْعُوبِينَ، يَا خَيْرَ

محبوب عالم، ای بهترین کسی که به درگاهش دعا کنند، ای بهترین

الْمُسْتَأْنِسِينَ ﴿٤٠﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

کسی که با او انس گیرند، خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای

غَافِرُ يَا سَاتِرُ، يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ، يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ،

بخشنده گناه، ای پوشنده عیوب، ای توانا، ای قاهر غالب، ای آفریننده خلق، ای شکننده،

يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ، يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ ﴿٤١﴾ يَا مَنْ خَلَقَ

ای جبران کننده، ای یاد کننده، ای نظر دارنده، ای یاری کننده، ای آنکه خلق کردی

فَسَوَّى، يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى، يَا مَنْ يَكْشِفُ

و بیاراستی، ای آنکه سرنوشتی مقدر نمودی و بسوی آن هدایت کردی، ای آنکه سختی

الْبَلْوَى، يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى، يَا مَنْ يُنْقِذُ

را رفع می‌کنی، ای آنکه راز خلق را می‌شنوی، ای آنکه غرق شدگان

الْغَرَقَى، يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى، يَا مَنْ يَشْفِي

را می‌رهانی، ای آنکه خلق را از هلاک نجات می‌دهی، ای آنکه بیماران را

الْمَرَضَى، يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَى، يَا مَنْ أَمَاتَ

شفا می‌بخشی، ای آنکه بندگان را شاد و خندان و غمگین و گریان می‌سازی، ای آنکه می‌میرانی و باز

وَأَحْيَى، يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٤٢﴾

زنده می‌گردانی، ای آنکه هر چیز را جفت نر و ماده خلق کردی،

يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ، يَا مَنْ فِي

ای آنکه در صحرا و دریا راه بسوی توست، ای آنکه در

الْأَفَاقِ آيَاتُهُ، يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ، يَا مَنْ

آفاق آیات و ادله هستی توست، ای آنکه در آیات و عجایب عالم دلیل وجود اوست، ای آنکه

فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ، يَا

در مرگ خلقان برهان قدرت اوست، ای آنکه در قبرها عبرت از کار اوست، ای

مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ، يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ

آنکه در عالم قیامت ملک و سلطنت اوست، ای آنکه در حساب

هَيْبَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَائُهُ، يَا مَنْ فِي

خلق هیبت و سطوت اوست، ای آنکه در میزان اعمال حکم عدل اوست، ای آنکه در

الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ، يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ ﴿٤٣﴾ يَا مَنْ

بهشت ابد پاداش اوست، ای آنکه در آتش دوزخ عقاب و مجازات اوست، ای آنکه

إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ

دل‌های ترسان سوی او می‌گریزند، ای آنکه گنهکاران به درگاه او فرغ

الْمُذْنِبُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُتَنِبِّئُونَ، يَا مَنْ

و زاری می‌کنند، ای آنکه پشیمانان از گناه رو به سوی او آرند، ای آنکه

إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ

اهل زهد و ورع به او مشتاقند، ای آنکه متحیران عالم به

الْمُتَحَيِّرُونَ، يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ، يَا

او پناه می‌برند، ای آنکه مشتاقان به او انس می‌گیرند، ای

مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ، يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ

آنکه دوستان خدا به او فخر می‌کنند، ای آنکه خطا کاران به عفو و بخشش او چشم

الْخَاطِئُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ، يَا

طمع دارند، ای، آنکه اهل یقین به او آرام دل یابند، ای

مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٤﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي

آنکه اهل توکل بر او اعتماد می‌کنند، خدایا از تو

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ، يَا قَرِيبُ

درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای حبیب، ای طیب، ای نزدیک

يَا رَقِيبُ، يَا حَسِيبُ يَا مَهَيْبُ، يَا مُثِيبُ يَا

به همه خلقان، ای مراقب، و حافظ بندگان، ای با هیبت، ای پاداش دهنده، ای

مُجِيبُ، يَا خَيْرُ يَا بَصِيرُ ﴿٤٥﴾ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ

اجابت کننده، ای آگاه از هر چیز، ای بینای همه امور، ای نزدیکتر از هر

قَرِيبٍ، يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ، يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ

نزدیک، ای دوستدارتر از هر دوست، ای بیناتر از هر

بَصِيرٍ، يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ، يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ

بینا، ای آگاهتر از هر آگاه، ای بزرگوارتر از هر با

شَرِيفٍ، يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ، يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ

شرافت، ای بلند مرتبه‌تر از هر بلند مقام، ای تواناتر از هر

قَوِيٍّ، يَا أَعْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ، يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ

توانا، ای داراتر از هر دارا، ای با کرمتر از هر

جَوَادٍ، يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَوْفٍ ﴿٤٦﴾ يَا غَالِباً غَيْرَ

کریم، ای مهربانتر از هر مهربان، ای قاهر و غالبی که هرگز

مَغْلُوبٍ، يَا صَانِعاً غَيْرَ مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقاً غَيْرَ

مغلوب نشود، ای آفریننده‌ای که او را کس نیافریده، ای خالق‌ی که او

مَخْلُوقٍ، يَا مَالِكاً غَيْرَ مَمْلُوكٍ، يَا قَاهِرًا غَيْرَ

مخلوق کسی نیست، ای مالک عالم که نه مملوک است، ای غالب و قاهری

مَقْهُورٍ، يَا رَافِعاً غَيْرَ مَرْفُوعٍ، يَا حَافِظاً غَيْرَ

که هرگز مقهور نشود، ای بلند مرتبه که برتر از او نیست، ای نگهبان عالم که خود محتاج

مَحْفُوظٍ، يَا نَاصِراً غَيْرَ مَنْصُورٍ، يَا شَاهِدًا غَيْرَ

نگهبان نیست، ای یاور خلق که خود به یاری نیازمند نیست، ای پیدایی که هرگز

غَائِبٍ، يَا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٤٧﴾ يَا نُورَ النُّورِ، يَا مُنَوَّرَ

پنهان نیست، ای نزدیکی که از هیچکس دور نیست، ای نور روشنی‌ها، ای روشنی بخش

النُّورِ، يَا خَالِقَ النُّورِ، يَا مُدَبِّرَ النُّورِ، يَا مُقَدِّرَ

نورها، ای آفریننده نور، ای نظام بخشنده نور، ای اندازه بخشنده

النُّورِ، يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً قَبْلَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً

نورها، ای روشنی هر نور، ای نور پیش از وجود هر نور، ای نور بعد از

بَعْدَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً فَوْقَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً لَيْسَ

هر نور، ای نور فوق هر نور، ای نوری که

كَمِثْلِهِ نُورٌ ﴿٤٨﴾ يَا مَنْ عَطَاةٌ شَرِيفٌ، يَا مَنْ فِعْلُهُ

بمانند او نوری نیست، ای آنکه عطای او با شرافت است، ای آنکه فعل او

لَطِيفٌ، يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ، يَا مَنْ إِحْسَانُهُ

با لطف و محبت است، ای آنکه لطفش پایدار است، ای آنکه احسانش

قَدِيمٌ، يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ، يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ،

قدیم و ازلی است، ای آنکه کلامش حق است ای آنکه وعده‌اش صدق است،

يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ، يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ، يَا مَنْ

ای آنکه بخشش و عفو با تفضل و کرم است، ای آنکه عذابش از روی عدل است، ای آنکه

ذِكْرُهُ حُلُوٌّ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ ﴿٤٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّی

یاد او شیرین است، ای آنکه فضل و رحمتش عام است، خدایا از تو

اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلٌ يَا مُفَصِّلٌ، يَا مُبَدِّلٌ

درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای آسان کننده کارها، ای جدا سازنده امور عالم، ای تبدیل کننده،

يَا مُدَلِّلٌ، يَا مُنَزِّلٌ يَا مُنَوِّلٌ، يَا مُفْضِلٌ يَا مُجْزِلٌ،

ای رام کننده، ای نازل کننده، ای عطا بخش، ای با فضل و کرم، ای بخشنده نعمت بزرگ،

يَا مُمَهِّلٌ يَا مُجَمِّلٌ ﴿٥٠﴾ يَا مَنْ يَرَىٰ وَلَا يُرَىٰ، يَا

ای مهلت دهنده، ای نیکویی کننده، ای آنکه می‌بیند و دیده نمی‌شود، ای

مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ، يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَىٰ،

آنکه همه را می‌آفریند و خود آفریده کس نباشد، ای آنکه راهنما است و نیازی به راهنمایی ندارد،

يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَىٰ، يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ،

ای آنکه حیات بخشد و کسی او را حیات نبخشد، ای آنکه پرسد و پرسیده نشود،

يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ، يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ

ای آنکه همه را طعام دهد و خود از طعام بی‌نیاز است، ای آنکه همه به او پناه برند و او به کس

عَلَيْهِ، يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِ، يَا مَنْ

پناه نبرد، ای آنکه بر همه داور است و کسی بر او داور نیست، ای آنکه

يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

بر همه حکمفرماست و کسی بر او حکمفرما نیست، ای آنکه نه او را فرزندی است و نه خود

يُولَدُ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٥١﴾ يَا نِعْمَ

فرزند کسی است، نه هیچکس مثل و مانند اوست، ای محاسب

الْحَسِيبِ، يَا نِعْمَ الطَّيِّبِ، يَا نِعْمَ الرَّقِيبِ، يَا

نیکو، ای طیب، نیکو، ای نگهبان، نیکو، ای

نِعْمَ الْقَرِيبِ، يَا نِعْمَ الْمُجِيبِ، يَا نِعْمَ الْحَبِيبِ،

نزدیک، نیکو، ای اجابت کننده، نیکو، ای حبیب (و محبوب)، نیکو،

يَا نِعْمَ الْكَفِيلِ، يَا نِعْمَ الْوَكِيلِ، يَا نِعْمَ الْمَوْلَى،

ای کفایت کننده، نیکو، ای وکیل، نیکو، ای صاحب اختیار، نیکو،

يَا نِعْمَ النَّصِيرِ ﴿٥٢﴾ يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ، يَا مَنَى

ای یاور، نیکو، ای مایه نشاط عارفان، ای آرزوی

الْمُحِبِّينَ، يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ، يَا حَبِيبَ

دل، محبان، ای مونس مشتاقان، ای دوستدار

التَّوَّابِينَ، يَا زَارِقَ الْمُقْلِينَ، يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ،

توبه کنندهگان، ای روزی دهنده فقیران، ای مایه امید گناهکاران،

يَا قَرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ، يَا مَنِّسَ عَن

ای نور چشم (و سرور قلب) عبادت کنندهگان، ای شاد کن

الْمَكْرُوبِينَ، يَا مُفْرِجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ، يَا إِلَهَ

پریشان خاطران، ای نشاط بخش غمناکان، ای خدای

الْأُولَىٰ وَالْآخِرِينَ ﴿٥٣﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

اولین و آخرین خالقان، خدایا از تو درخواست می‌کنم

بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا، يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا، يَا

به نام مبارکت، ای پروردگار ما، ای معبود ما، ای سید ما، ای مولای ما، ای

نَاصِرِنَا يَا حَافِظِنَا، يَا دَلِيلِنَا يَا مُعِينِنَا، يَا حَبِيبِنَا

یاور ما، ای نگهدار ما، ای دلیل و رهنمای ما، ای یار و معین ما، ای حیب و محبوب ما، ای طبیب

يَا طَيِّبِنَا ﴿٥٤﴾ يَا رَبَّ النَّبِيِّنَ وَالْأَبْرَارِ، يَا رَبَّ

هر درد ما، ای پروردگار پیغمبران و خوبان، ای پروردگار

الصِّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ، يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، يَا رَبَّ

راستگویان و نیکوکاران، ای پروردگار بهشت رضوان و دوزخ، ای پروردگار

الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ، يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثَّمَارِ، يَا رَبَّ

کودکان و بزرگان، ای پروردگار حبوبات و میوه درختان، ای پروردگار

الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ، يَا رَبَّ الصَّحَارِ وَالْقِفَارِ، يَا

رودخانه‌ها و درختها، ای پروردگار صحرا و بیابان، ای

رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبِحَارِ، يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، يَا

پروردگار خشکی و دریا، ای پروردگار شب و روز، ای

رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ ﴿٥٥﴾ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ

پروردگار موجودات پیدا و پنهان، ای آنکه امرش در هر چیز

شَيْءٍ أَمْرُهُ، يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، يَا

نافذ است، ای آنکه علمش به هر چیز محیط است، ای

مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ، يَا مَنْ لَا

آنکه قدرتش به هر چیز رسا است، ای آنکه نعمتش را

تُحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَهُ، يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ

بندگان حساب نتوانند، ای آنکه خلائق از عهده

شُكْرِهِ، يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ، يَا مَنْ لَا

شکرش بر نیابند، ای آنکه جلالش را عقول و افهام درک نکنند، ای آنکه

تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ، يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكَبْرِيَاءُ

اندیشه و افکار به کنه ذاتش پی نبرد، ای آنکه لباس عظمت و بزرگی

رِدَائُهُ، يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ، يَا مَنْ لَا

مخصوص اوست، ای آنکه بندگان از حکم قضایش سرپیچی نتوانند، ای آنکه

مُلْكٍ إِلَّا مُلْكُهُ، يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَائُهُ ﴿٥٦﴾ يَا

جز ملک و پادشاهی او شاهی و ملکی نیست، ای آنکه جز عطا و بخشش او عطایی نیست، ای

مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ

آنکه عالیتین مثال مخصوص اوست، ای آنکه عالیتین

الْعُلْيَا، يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى، يَا مَنْ لَهُ

صفات مخصوص اوست، ای آنکه انجام و آغاز آفرینش از اوست، ای آنکه

الْجَنَّةُ الْمَأْوَى، يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى، يَا مَنْ

بهشت جایگاه ابدی از اوست، ای آنکه او را ادله و آیات و بزرگ موجود است، ای آنکه

لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ

نیکوترین نامها مخصوص اوست، ای آنکه حکم و فرمان

وَالْقَضَاءُ، يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ، يَا مَنْ لَهُ

مختص اوست، ای آنکه هوا و فضای بی‌نهایت عالم برای اوست، ای آنکه

الْعَرْشُ وَالثَّرَى، يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى ﴿٥٧﴾

عرش و زمین ملک اوست، ای آنکه آسمانهای بلند ملک اوست،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورٌ، يَا

خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای بخشنده ای آمرزنده، ای

صَبُورٌ يَا شَكُورٌ، يَا رَوْفٌ يَا عَطُوفٌ، يَا مَسْئُولٌ

صبور و بردبار، ای پذیرنده شکر بندگان، ای با رافت، ای با عاطفت، ای مطلوب

يَا وَدُودُ، يَا سُبُوحُ يَا قُدُّوسُ ﴿٥٨﴾ يَا مَنْ فِي

و مقصود عالم، ای مهربان، ای پاک ای منزّه، ای آنکه در

السَّمَاءِ عَظَمَتْهُ، يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ، يَا مَنْ

آسمانها آثار عظمتش پدیدار است، ای آنکه در زمین آیات و نشانه‌های قدرتش نمودار است، ای آنکه در

فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ، يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ،

هر چیز ادله و برهانهای وجود اوست، ای آنکه عجایب صنع او به دریاهاست،

يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ، يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ

ای آنکه در کوهها گنجهای اوست، ای آنکه در اول خلق

ثُمَّ يُعِيدُهُ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ، يَا مَنْ

را بیافریند باز بر می‌گرداند، ای آنکه بازگشت امور عالم همه به اوست، ای آنکه

أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ، يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ

لطفش را در هر چیز آشکار گردانید، ای آنکه هر چیز را در

شَيْءٍ خَلَقَهُ، يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ

کمال نیکی‌ری آفرید، ای آنکه قدرتش در همه عالم خلقت

قُدْرَتُهُ ﴿٥٩﴾ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ، يَا طَيِّبَ

متصرف است، ای دوست کسی که در عالم (جز تو) دوستی ندارد، ای طیب

مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ، يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ،

کسی که در عالم طیبی ندارد، ای پذیرنده کسی که هیچ کسش نپذیرد،

يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ، يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ

ای دوستدار کسی که دوست مشفق ندارد، ای رفیق کسی که رفیقی

لَهُ، يَا مُعِثَّ مَنْ لَا مُعِثَّ لَهُ، يَا دَلِيلَ مَنْ لَا

ندارد، ای پناه بخش کسی که پناهی ندارد، ای رهنمای کسی که

دَلِيلَ لَهٗ، يَا اَنْبِيسَ مَنْ لَا اَنْبِيسَ لَهٗ، يَا رَاحِمَ

رهنمایی ندارد، ای انبیس آنکه انبیس ندارد، ای ترحم کننده

مَنْ لَا رَاحِمَ لَهٗ، يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ

بر کسی که هیچکس به او رحم نکند، ای یار و یاور آنکه (جز تو) یار و یاور

لَهٗ ﴿٦٠﴾ يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ، يَا هَادِيَ مَنْ

ندارد، ای کفایت کننده امور کسی که از تو کفایت طلبید، ای هدایت کننده کسی که

اسْتَهْدَاهُ، يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكَلَاهُ، يَا زَاعِيَّ مَنْ

از تو هدایت طلبید، ای نگهبان آنکه از تو نگهداری خواهد، ای مراعات کننده آنکه

اسْتَرْعَاهُ، يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ، يَا قَاضِيَ

از تو رعایت جوید، ای شفا بخشنده آنکه از تو شفا خواهد، ای حاکم

مَنْ اسْتَقْضَاهُ، يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ، يَا مُوفِيَ

عدل آنکه تو را به حکمیت طلبید، ای بی‌نیاز کننده هر که از تو غنا خواهد، ای وفا کننده

مَنْ اسْتَوْفَاهُ، يَا مُقْوَى مَنْ اسْتَقْوَاهُ، يَا وَلِيَّ

به آنکه طلب وفاداری کند، ای قدرت بخش هر که از تو قدرت طلبید، ای دوست کسی که

مَنْ اسْتَوْلَاهُ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

تو را به دوستی و یاری طلبید، خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای

خَالِقُ يَا رَازِقُ، يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ، يَا فَالِقُ يَا

آفریننده‌ای روزی دهنده، ای گویا ای صادق، ای شکافنده هر چیز، ای

فَارِقُ، يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ، يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ ﴿٦٢﴾ يَا

جدانکننده اشیاء، ای گشاینده بسته‌ها ای بسته کن گشوده‌ها ای سابق بر همه موجودات ای برتر از همه اشیاء، ای

مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ

آنکه شب و روز را می‌گرداند، ای آنکه تاریکی

وَالْأَنْوَارَ، يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ، يَا مَنْ

و روشنی ما را مقرر داشته، ای آنکه سایه و گرمای آفتاب را قرار داده، ای آنکه

سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ،

خورشید و ماه را مسخر کرده، ای آنکه خیر و شر را مقدر فرموده،

يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ، يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ

ای آنکه مرگ و زندگانی را آفریده، ای آنکه آفریدن و حکمفرمایی

وَالْأَمْرَ، يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، يَا مَنْ

در جهان آفرینش مختص اوست، ای آنکه هم جفت و فرزندی اتخاذ ننموده، ای آنکه

لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ

شریکی در ملک وجود ندارد، ای آنکه قدرت نامنتهایش از یاری

وَلِيٍّ مِنَ الذُّلِّ ﴿٦٣﴾ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ،

غیر بی‌نیاز است، ای آنکه از مقصود مشتاقان آگاهی،

يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ، يَا مَنْ يَسْمَعُ

ای آنکه از ضمیر خاموشان با خبری، ای آنکه ناله خسته دلان ر

أَنِينَ الْوَاهِنِينَ، يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ، يَا

ا می‌شنوی، ای آنکه گریه ترسناکان را مشاهده می‌کنی، ای

مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ، يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ

آنکه سائل و فقیران را حاجت روا می‌سازی، ای آنکه عذر اهل

التَّائِبِينَ، يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ، يَا

توبه را می‌پذیری، ای آنکه اعمال مفسدان عالم را اصلاح نمی‌کنی، ای

مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ

آنکه اجر نیکوکاران را ضایع نمی‌گردانی، ای آنکه دور از قلب

عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ، يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ ﴿٦٤﴾ يَا

عارفان نخواهی بود، ای با جود و بخششترین عالم، ای

دَائِمَ الْبَقَاءِ، يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ، يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ،

باقی ابدی، ای شنونده دعای خلق، ای وسیع بخشش،

يَا غَافِرَ الْخَطَاةِ، يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ، يَا حَسَنَ

ای آمرزنده گناهان، ای پدید آرنده آسمان، ای نیکو

الْبَلَاءِ، يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ، يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ، يَا

آزمایش، ای زیبا ستایش، ای قدیم مجد و سنا، ای

كَثِيرَ الْوَفَاءِ، يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ ﴿٦٥﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

بسیار با وفا، ای پاداشت با شرافت، خدا یا از تو

اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ، يَا قَهَّارُ يَا

درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای پرده پوش، ای آمرزنده، ای با قهر و سطوت، ای

جَبَّارُ، يَا صَبَّارُ يَا بَارُّ، يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ، يَا نَفَّاحُ

جبران کننده، ای با صبر و بردبار، ای نکوکار، ای مختار مطلق، ای گشاینده،

يَا مُرْتاحُ ﴿٦٦﴾ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّانِي، يَا مَنْ

ای عطا بخشنده، ای وسعت دهنده، ای آنکه مرا آفریدی و زیبا آراستی، ای آنکه

رَزَقَنِي وَ رَبَّنِي، يَا مَنْ اطْعَمَنِي وَ سَقَانِي، يَا مَنْ

مرا روزی دادی و تربیت کردی، ای آنکه مرا آب و طعام عطا کردی، ای آنکه

قَرَّبَنِي وَ اَدْنَانِي، يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَّانِي، يَا مَنْ

مرا به قرب خود آورده و از نزدیکان قرار دادی، ای آنکه مرا از گناه نگاهداشت و کفایت نمودی، ای آنکه

حَفِظَنِي وَ كَلَّانِي، يَا مَنْ اَعَزَّنِي وَ اَغْنَانِي، يَا مَنْ

مرا حفظ کردی و حمایت نمودی، ای آنکه مرا عزیز و بی‌نیاز گردانیدی، ای آنکه

وَفَقَّنِي وَهَدَانِي، يَا مَنْ أَنْسَنِي وَآوَانِي، يَا مَنْ

مرا توفیق دادی و هدایت فرمودی، ای آنکه مرا به خود انس و نزد خویش ماوی دادی، ای آنکه

أَمَاتَنِي وَأَخْيَانِي ﴿٦٧﴾ يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ،

مرا میرانیدی و باز زنده گرداندی، ای آنکه حق و حقیقت را به کلمات وحی ثابت کردی،

يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ، يَا مَنْ يَحُولُ

ای آنکه توبه بندگان را پذیرفتی، ای آنکه میان شخص

بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا

و قلبش حایل شدی، ای آنکه شفاعت هیچکس جز به

يَاذَنِهِ، يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ،

اجازات سود ندارد، ای آنکه از همه دانتری به کسی که از راهت گمراه است،

يَا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ، يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ،

ای آنکه فرمانت را هیچ چیز تاخیر نیندازد، ای آنکه قضای تو را هیچ چیز نگرداند،

يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ، يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ

ای آنکه حکمت نافذ در همه موجودات است، ای آنکه آسمانها

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ، يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا

به دست قدرتت در هم پیچیده شود، ای آنکه بادها را برای بشارت رحمت

بَيْنَ يَدَي رَحْمَتِهِ ﴿٦٨﴾ يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا،

پیش فرستادی، ای آنکه قرار دادی زمین را مهد آسایش،

يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا، يَا مَنْ جَعَلَ

ای آنکه کوهها را نگهبان زمین مقرر داشتی، ای آنکه

الشَّمْسَ سِرَاجًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا، يَا

خورشید را چراغ روشن عالم گردانیدی، ای آنکه ماه را (برای شب تار) روشنی بخشیدی، ای

مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا، يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ

آنکه شب را لباس و سائر عالم ساختی، ای آنکه

مَعَاشًا، يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا، يَا مَنْ جَعَلَ

روز را برای معاش خلق قرار دادی، ای آنکه خواب را مایه ثبات و آرامش گردانیدی، ای آنکه عمارت

السَّمَاءِ بِنَاءً، يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا، يَا

آسمان را بنا نمودی، ای آنکه هر چیز را جفت آفریدی، ای

مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْضَادًا ﴿٦٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

آنکه آتش (دوزخ را) در کمین (کافران و ستمگران) داشتی، خدایا از تو درخواست می‌کنم

بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ، يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ،

به نام مبارکت، ای شنوا ای شفیع (گنجهکاران)، ای رفیع مرتبه، ای بلند مقام،

يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ، يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ، يَا خَبِيرُ يَا

ای زود اجابت کننده، ای بدید آورنده عالم، ای خدای بزرگ، ای توانا، ای دانا، ای

مُجِيزُ ﴿٧٠﴾ يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ

پناه بخش (بی‌پناهان)، ای زنده پیش از هر زنده، ای زنده پس از هر

حَيٍّ، يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ، يَا حَيُّ

زنده، ای زنده‌ای که هیچ زنده مثل و مانندت نیست، ای زنده‌ای که

الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ، يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ

هیچ زنده شریک تو نیست، ای زنده‌ای که به هیچ زنده‌ای

إِلَى حَيٍّ، يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ، يَا حَيُّ

نیازمند نیستی، ای زنده ابدی که هر زنده را می‌میرانی، ای زنده‌ای که

الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ، يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَوَةَ

هر زنده را روزی می‌بخشی، ای زنده‌ای که از کسی زندگی را

مِنْ حَيٍّ، يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى، يَا حَيُّ

ارث نبردی، ای زنده‌ای که زنده کند مردگان را، ای زنده ابدی، ای پاینده و نگهبان عالم،

يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴿٧١﴾ يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ

که هرگز سستی و خواب فرا نگیرد، ای آنکه یاد او فراموش

لَا يُنْسَى، يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ، يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ

نخواهد شد، ای آنکه نور او خاموش نخواهد شد، ای آنکه نعمتش به حد

لَا تُعَدُّ، يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ، يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ

و شمار نیاید، ای آنکه ملک و سلطنتش را زوال نخواهد بود، ای آنکه حمد و ثنایش

لَا يُحْصَى، يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيِّفُ، يَا مَنْ لَهُ

به انتها نرسد، ای آنکه جلال و بزرگیش چگونگی ندارد، ای آنکه

كَمَالٌ لَا يُدْرِكُ، يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ، يَا مَنْ

کمالش در ادراک ننگند، ای آنکه فرمان قضایش رد نخواهد گشت، ای آنکه

لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ، يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ ﴿٧٢﴾

صفاتش تغییر و تبدیل نپذیرد، ای آنکه نعوتش متغیر نخواهد شد،

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ، يَا غَايَةَ

ای پروردگار عالمیان، ای پادشاه روز جزا، ای منتهای مقصد

الطَّالِبِينَ، يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ، يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ،

طالبان، ای پشتیبان پناه آورندگان، ای دریابنده گریختگان،

يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ،

ای آنکه صابران را دوست داری، ای آنکه توبه کنندگان را دوست داری،

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ

ای آنکه پاکیزگان را دوست می‌داری، ای آنکه نیکوکاران

المُحْسِنِينَ، يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧٣﴾

را دوست می‌داری، ای آنکه از همه کس به هدایت یافتگان داناتری،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ،

خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای شفیق و مهربان، ای رفیق،

يَا حَفِيفُ يَا مُحِيطُ، يَا مُقِيتُ يَا مُعِثُ، يَا مُعِزُّ

ای نگهدار خلق، ای محیط به عالم، ای قوت بخشنده، ای فریا درس، ای عزیز کننده،

يَا مُدِلُّ، يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ ﴿٧٤﴾ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا

ای دلیل کننده، ای آغاز کننده خلقت، ای بازگرداننده، ای آنکه یکتای

ضِدِّ، يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدِّ، يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا

بی‌همتاست، ای آنکه فرد بی‌مانند است، ای آنکه غنی الذات

عَيْبٍ، يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَيْفٍ، يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ

بی‌عیب است، ای آنکه یکتاست بدون کیفیت، ای آنکه حاکم است

بِلَا حَيْفٍ، يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ، يَا مَنْ هُوَ

بدون ظلم، ای آنکه سلطان و متصرف است در همه عالم بدون معین، ای آنکه

عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ، يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ، يَا مَنْ هُوَ

عزیز ابدی است هرگز ذلت نبیند، ای آنکه بی‌نیاز ابدی است که نیازمند نشود، ای آنکه

مَلِكٌ بِلَا عَزْلِ، يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ ﴿٧٥﴾

پادشاهی است که عزل نشود، ای آنکه به هر وصف کمال بی‌شابهت به خلق موصوف است،

يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ، يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ

ای کسی که به یاد او بودن شرافت یادکنان است، ای کسی که شکر و سپاسش فیروزی

لِلشَّاكِرِينَ، يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ، يَا

شکر گزاران است، ای کسی که ستایش و حمدش عزت ستایش کنندگان است، ای

مَنْ طَاعَتْهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ، يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ

کسی که طاعتش نجات مطیعان است، ای کسی که درگاهش باز به

لِلطَّالِبِينَ، يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ،

روی طالبان است، ای کسی که راهش برای بازگردندگان واضح و روشن است،

يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ، يَا مَنْ كِتَابُهُ

ای کسی که آیات قدرتش برای اهل نظر بهترین برهان است، ای کسی که کتابش موجب تذکر

تَذَكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ، يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ

و تنبیه متقیان است، ای کسی که رزقش عموم اهل طاعت

وَالْعَاصِينَ، يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٦﴾

و معصیت را شامل است، ای کسی که رحمت (خاص) او به نیکوکاران نزدیک است،

يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ، يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ،

ای آنکه مبارک است نامش، ای آنکه بلند مرتبه است شانش،

يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، يَا مَنْ جَلَّ ثَنَائُهُ، يَا مَنْ

ای آنکه هیچ خدایی غیر از او نیست، ای آنکه ثنای او برتر است، ای آنکه

تَقَدَّسَتْ أَسْمَائُهُ، يَا مَنْ يَدُومُ بَقَائُهُ، يَا مَنْ

نامهایش همه پاکیزه است، ای آنکه بقیایش ابدی است، ای آنکه

الْعَظَمَةُ بِهَائِهِ، يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَائُهُ، يَا مَنْ لَا

عظمت حسن و جمال اوست، ای آنکه تکبر و بزرگواری مخصوص اوست ای آنکه

تُحْصَى آيَاتُهُ، يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاتُهُ ﴿٧٧﴾ اَللَّهُمَّ اِنِّي

بی حساب است نعمتهای پنهان او، ای آنکه نعمتهای ظاهر و آشکار او بی شمار است، خدایا از تو

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ، يَا مُبِينُ يَا

درخواست می کنم به نام مبارکت، ای یاری کننده، ای امان بخشنده، ای آشکار کننده (هر نیکویی) ای

مَتِينٌ، يَا مَكِينُ يَا رَشِيدٌ، يَا حَمِيدٌ يَا مَجِيدٌ،

استوار ثابت، ای با قوت، ای ستوده صفات، ای با مجد و عظمت،

يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدٌ ﴿٧٨﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ، يَا

ای شدید، ای شاهد و گواه عالم، ای صاحب عرش با عظمت، ای

ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ، يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ، يَا

صاحب قول و رای محکم، ای صاحب فعل درست و مستحکم، ای

ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ، يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ، يَا مَنْ

صاحب انتقام سخت، ای صاحب وعده‌های ثواب و عقاب، ای آنکه

هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ، يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ،

سلطان عالم و ستوده اوصافی، ای آنکه هر چه اراده کنی البته انجام خواهی داد،

يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ

ای آنکه نزدیکی و از خلق دور نیستی، ای آنکه بر هر چیز

شَيْءٍ شَهِيدٌ، يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٧٩﴾

گواه و آگاهی، ای آنکه کمترین ستم نخواهی کرد بر هیچ بنده‌ای،

يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ، يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ

ای آنکه شریک و معاونی نداری، ای آنکه مثل و مانندی

وَلَا نَظِيرَ، يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ، يَا

نداری، ای آنکه آفریننده مهر و ماه رخشانی، ای

مُعْنَى الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، يَا زَارِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ، يَا

بی‌نیاز کننده نیازمند پریشان حال، ای روزی دهنده کودکان، ای

رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ، يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ،

ترحم کننده به پیران، ای جبران کننده شکسته استخوانان،

يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ، يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ

ای نگهدار هر که بترسد و به تو پناه آرد، ای آنکه به احوال بندگان

خَيْرٌ بَصِيرٌ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨٠﴾

آگاه و بینایی، ای آنکه بر هر چیز قادر و توانایی،

يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ، يَا

ای صاحب جود و نعمتها، ای صاحب فضل و کرامتها، ای

خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ، يَا بَارِيَّ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ، يَا

آفریننده لوح و قلم، ای آفریننده گیاه و آدمیان، ای

ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ، يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، يَا

صاحب عذاب و انتقام، ای الهام کننده به عرب و عجم، ای

كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ، يَا غَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ، يَا

برطرف کننده هر رنج و الم، ای دانای اسرار و نیت دلها، ای

رَبِّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ، يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنْ

پروردگار خانه کعبه و حرم، ای آنکه موجودات را از نیستی به

الْعَدَمِ ﴿٨١﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا

هستی آوردی، خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای فاعل (هر کار خیر جهان) ای

جَاعِلُ، يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ، يَا فَاِصِلُ يَا وَاِصِلُ، يَا

مقرر کننده امور عالم، ای پذیرنده، ای موجود کامل، ای جداکننده، ای پیوند دهنده، ای

عَادِلُ يَا غَالِبُ، يَا ظَالِبُ يَا وَاهِبُ ﴿٨٢﴾ يَا مَنْ اَنْعَمَ

حاکم با عدل، ای غالب و مسلط، ای خواستار ای بخشنده، ای آنکه نعمت داد

بِطَوْلِهِ، يَا مَنْ اَكْرَمَ بِجُودِهِ، يَا مَنْ جَادَ بِلَطْفِهِ،

به احسان خودش، ای آنکه کرم نماید به بخشش خود، ای آنکه بخشش کند به لطف خودش،

يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ، يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ، يَا مَنْ

ای آنکه عزیز شد به قدرت خودش، ای آنکه مقدر کرد به حکمت خودش، ای آنکه

حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ، يَا مَنْ دَبَّرَ بِلِعْمِهِ، يَا مَنْ تَجَاوَزَ

حکم کند به تدبیر خودش، ای آنکه تدبیر کرد به دانش خودش، ای آنکه گذشت کند

بِحِلْمِهِ، يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ، يَا مَنْ عَلَا فِي

به بردباری خودش، ای آنکه نزدیک است در بلندی خود، ای آنکه بلند است در

دُنُوِّهِ ﴿٨٣﴾ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا

نزدیکی خود، ای آنکه هر چه خواهد می‌آفریند، ای آنکه می‌کند هر

يَشَاءُ، يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُضِلُّ

چه خواهد، ای آنکه هر که را بخواند هدایت می‌کند، ای آنکه هر که را بخواند

مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يَغْفِرُ

گمراه می‌کند، ای آنکه هر که را بخواند عذاب می‌کند، ای آنکه هر که را

لِمَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُذِلُّ

بخواند می‌آمرزد، ای آنکه هر که را بخواند عزیز می‌گرداند، ای آنکه هر که را بخواند

مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ،

ذلیل می‌سازد، ای آنکه در رحم‌ها هر صورتی می‌خواهد می‌نگارد،

يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ﴿٨٤﴾ يَا مَنْ لَمْ

ای آنکه هر که را بخواند به رحمت خود مخصوص می‌گرداند، ای کسی که

يَتَّخِذُ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ

هم جفت و فرزند ایجاد نکرده است، ای کسی که برای هر چیز قدر و اندازه‌ای

قَدْرًا، يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا، يَا مَنْ

معین کرده است، ای کسی که احدی را در فرمانش شریک نساخته است، ای کسی که

جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ

فرشتگان را پیغام آوران خود گردانیده است، ای کسی که در آسمان پرچما

بُرُوجًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا، يَا مَنْ خَلَقَ

قرار داده است، ای کسی که زمین را قرار و آرامگاه ساخته است، ای کسی که نوع

مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا،

بشر را از آب (تطفه) آفریده است، ای کسی که برای هر چیز مدتی مقرر داشته است،

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، يَا مَنْ أَحْصَى

ای کسی که به هر چیز علمش احاطه نموده است، ای کسی که

كُلِّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٨٥﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

شماره هر چیز را می‌داند، خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای

اَوَّلُ يَا آخِرُ، يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ، يَا بَرُّ يَا حَقُّ، يَا

اول و ای آخر، ای پیدا ای پنهان، ای نیکو ای ثابت، ای

فَرْدُ يَا وَتَرُ، يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ ﴿٨٦﴾ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ

یکتا ای بی‌همتا، ای بی‌نیاز ای موجود سرمدی، ای بهترین نیکویی

عُرِفَ، يَا اَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ، يَا اَجَلَ مَشْكُورٍ

که توان یافت، ای بهترین معبودی که پرستش توان کرد، ای بزرگترین کسی که

شُكِرَ، يَا اَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ، يَا اَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ،

سپاسش بجای آورند، ای با عزت‌ترین کسی که از او یاد کنند، ای بلند مرتبه‌ترین کسی که ستایش او بجای آرند،

يَا اَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ، يَا اَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ،

ای پیش از هر موجودی که به طلب او برآیند، ای عالیترین ذاتی که او را توصیف کنند،

يَا اَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ، يَا اَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ،

ای بزرگترین مقصودی که جوای او باشند، ای کریمترین کسی که از او حاجت خواهند،

يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عِلْمٍ ﴿٨٧﴾ يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ،

ای شریفترین محبوبی که توان یافت، ای محبوب دیده‌های گریان،

يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ، يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ، يَا

ای آقای توکل کنندگان، ای هدایت کننده گمراهان، ای

وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَا أَيْسَ الذَّاكِرِينَ، يَا مَفْرَعَ

یار و دوستدار اهل ایمان، ای مونس دل‌هایی که به یاد تو هستند، ای فریادرس

الْمَلْهُوفِينَ، يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ، يَا أَقْدَرَ

ستمه‌یادگان، ای نجات بخش صادقان، ای تواناترین

الْقَادِرِينَ، يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ، يَا إِلَهَ الْخَلْقِ

مقتدران، ای داناترین دانایان، ای خدای تمام عالمیان، ای آنکه از بلندی مقام بر

أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ، يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ،

خلق قاهری، ای آنکه چون مالک الملکی قادر مطلق،

يَا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَرَ، يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ، يَا مَنْ

ای آنکه چون باطن عالمی از همه چیز آگاهی، ای آنکه عبادت شده پس تقدیر کند، ای آنکه

عُصِيَ فَغَفَرَ، يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ، يَا مَنْ لَا

نافرمانی شود پس بیامرزد، ای آنکه نرسد به او اندیشه‌ها، ای آنکه درک نکند

يُدْرِكُهُ بَصَرٌ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ، يَا رَازِقَ

او را هیچ دیده‌ای، ای آنکه اثر هیچ موجودی از تو پنهان نیست، ای روزی دهنده

الْبَشَرِ، يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ ﴿٨٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

بشر، ای تقدیر کننده امور عالم، خدایا از تو درخواست می‌کنم

بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ، يَا ذَارِئُ يَا بَادِخُ،

به نام مبارکت، ای نگهدار ای آفریننده، ای پدید آورنده ای بلند مقام، ای برطرف کننده غمها،

يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ، يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ، يَا أَمْرِيَا

ای گشاینده درها، ای رفع کننده مصیبتها، ای ضامن بندگان، ای امر کننده

نَاهِي ﴿٩٠﴾ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا

به نیكویی‌ها، ای نهی کننده از بدی‌ها، ای آنکه هیچکس جز او دانای غیب نیست، ای آنکه

يَصْرِفُ السُّوَاءَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ

رنج و بلا را جز او برطرف نمی‌گرداند، ای آنکه خلق را جز او

إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا

کسی نمی‌آفریند، ای آنکه گناه خلق را کسی جز او نمی‌بخشد، ای آنکه نعمت را کسی

يُتِمُّ النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا

تمام نمی‌کند جز او، ای آنکه کسی جز او تصرف در

هُوَ، يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ

دلها نمی‌کند، ای آنکه جز او مدبّر نظام عالم نمی‌باشد، ای آنکه جز او کسی

الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ، يَا

باران فرو نمی‌بارد، ای آنکه جز او کسی رزق را وسیع نمی‌گرداند، ای

مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ ﴿٩١﴾ يَا مُعِينِ الضُّعَفَاءِ،

آنکه جز او کسی مردگان را زنده نمی‌گرداند، ای یار ناتوانان،

يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ، يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ، يَا قَاهِرَ

ای همصحبت غریبان، ای یار و مددکار دوستان، ای قاهر و غالب

الْأَعْدَاءِ، يَا رَافِعَ السَّمَاءِ، يَا أَنْيَسَ الْأَضْفِيَاءِ، يَا

بر دشمنان، ای رفعت دهنده آسمان، ای انیس دل پاکان و پرگزیدگان، ای

حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ، يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ، يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ،

دوست متقیان، ای گنج فقیران، ای خدای دولتمندان،

يَا أَكْرَمَ الْكُرْمَاءِ ﴿٩٢﴾ يَا كَافِيَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، يَا

ای کریمترین کریمان، ای کفایت کننده از هر چیز، ای نگهدار

قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ،

هر چیز، ای بی مثل و مانند،

يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى

ای آنکه در ملکش چیزی نمی افزاید، ای آنکه چیزی بر او

عَلَيْهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ،

پنهان نیست، ای آنکه چیزی از گنج هایش کاسته نمی شود،

يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَعْرُبُ عَنْ

ای آنکه هیچ چیز مثل و مانندش نیست، ای آنکه چیزی از محیط

عِلْمِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ

علمش بیرون نیست، ای آنکه به همه چیز آگاهی، ای آنکه

وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ ﴿٩٣﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

رحمت همه چیز را فرا گرفته، خدایا از تو درخواست می کنم

بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمًا يَا مُطْعِمًا، يَا مُنْعِمًا يَا مُعْطِيًا،

به نام مبارکت، ای اکرام کننده، ای طعام بخشنده، ای انعام دهنده، ای عطا بخشنده،

يَا مُغْنِيًا يَا مُقْنِيًا، يَا مُفْنِيًا يَا مُحْيِيًا، يَا مُرْضِيًا

ای بی نیاز کننده، ای سرمایه دهنده، ای فانی کننده، ای زنده کننده، ای خشنود سازنده،

يَا مُنْجِيًا ﴿٩٤﴾ يَا اَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَاٰخِرَهُ، يَا اِلٰهَ كُلِّ

ای نجات دهنده، ای اول و آخر همه موجودات، ای خدای هر چیز

شَيْءٍ وَّ مَلِيْكَهُ، يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَّ صَانِعَهُ، يَا

و مالک آن، ای پروردگار هر چیز و سازنده آن، ای

بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ، يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ

پدید آورنده هر چیز و آفریننده آن، ای قبض و بسط کننده

وَ بَاسِطَهُ، يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ، يَا

همه موجودات، ای نخست آفریننده هر چیز و باز گرداننده آن، ای

مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ، يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ

ایجاد کننده هر چیز و مقدرات آن، ای وجود بخشنده هر چیز و تغییر دهنده

وَ مُخَوِّلَهُ، يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ، يَا خَالِقَ

احوال آن، ای زنده کننده هر چیز و میراننده آن، ای خالق

كُلِّ شَيْءٍ وَ وَاوْرَثَهُ ﴿٩٥﴾ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ، يَا خَيْرَ

هر چیز و وارث هستی آن، ای بهترین یاد کننده و یادآور شده، ای بهترین

شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ، يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ، يَا خَيْرَ

تقدیر کن و شکرگزار شده، ای بهترین ستاینده و ستوده، ای بهترین

شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ، يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُوٍّ، يَا خَيْرَ

شاهد عالم و مشهود خلق، ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده، ای بهترین

مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ، يَا خَيْرَ مُوْنِسٍ وَ أُنَيْسٍ، يَا خَيْرَ

اجابت کننده دعا و پذیرنده آن، ای بهترین انیس و مونس خلقان، ای بهترین

صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ، يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ،

رفیق و همنشین بندگان، ای بهترین مقصود و مطلوب (عارفان)،

يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ ﴿٩٦﴾ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ

ای بهترین حبیب و محبوب (خاصان)، ای آنکه هر که به درگاہت دعا کند

مُجِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ، يَا

اجابت می‌کنی، ای آنکه هر کس اطاعتت کند او را دوست می‌داری، ای

مَنْ هُوَ إِلَىٰ مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ

آنکه هر که را دوست می‌داری به او نزدیک هستی، ای آنکه او به هر که

اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ،

او را نگهدار شمرد مواظبت کند او را، ای آنکه او به هر که امید دارد او را کریم است،

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي

ای آنکه او به هر که نافرمانی کند او را یردبار است، ای آنکه در عین

عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ،

عظمت و بزرگی رئوف و مهربانی، ای آنکه در انجام حکمت بزرگواری،

يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ

ای آنکه لطف و احسانت قدیم است، ای آنکه به هر کس

أَرَادَهُ عَلَيْهِمُ ﴿٩٧﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

اشتیاق تو دارد آگاهی، خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت، ای

مُسَبِّبٌ يَا مُرَغِّبٌ، يَا مُقَلِّبٌ يَا مُعَقِّبٌ، يَا

سبب ساز ای رغبت بخش، ای پدیدآورنده انقلاب و احوال عالم، ای به عقب آورنده، ای

مُرْتَبٌ يَا مُخَوِّفٌ، يَا مُحَذِّرٌ يَا مُذَكِّرٌ، يَا مُسَخِّرٌ

ترتیب دهنده ای ترساننده، ای بیم دهنده ای به یاد آورنده، ای مسخر کننده

يَا مُغَيِّرٌ ﴿٩٨﴾ يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ، يَا مَنْ وَعْدُهُ

ای تغییر دهنده حالات عالمیان، ای آنکه علم او سابق بر ایجاد است، ای آنکه

صَادِقٌ، يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ، يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ،

وعدۀ او صادق است، ای آنکه لطفش آشکار است، ای آنکه حکمش غالب است،

يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ، يَا مَنْ قَضَائُهُ كَائِنٌ، يَا

ای آنکه آیات کتاب تو محکم است، ای آنکه قضای وجودش حتم است، ای

مَنْ قَرَأَهُ مَجِيدٌ، يَا مَنْ مَلَكَهُ قَدِيمٌ، يَا مَنْ

آنکه قرآن تو بزرگوار است، ای آنکه ملکت قدیم است، ای آنکه

فَضْلُهُ عَمِيمٌ، يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ ﴿٩٩﴾ يَا مَنْ

فضل و احسانت شامل همه خلق است، ای آنکه عرش تو با عظمت است، ای آنکه

لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ

شنیدن سخنی از سخن دیگر تو را مشغول نمی‌سازد، ای آنکه تو را منع نمی‌کند کاری

فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ، يَا مَنْ لَا يُلْهِبُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ،

از کار دیگر، ای آنکه گفتاری از گفتار دیگر تو را غافل نمی‌سازد،

يَا مَنْ لَا يُغْلِظُهُ سُؤَالَ عَنْ سُؤَالَ، يَا مَنْ لَا

ای آنکه سؤال بنده‌ای از سؤال بنده دیگر تو را به اشتباه و خطا نمی‌اندازد، ای آنکه ت

يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ، يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْحَاحُ

و را چیزی حجاب چیز دیگر نمی‌شود، ای آنکه اصرار و الحاح بندگان

الْمُلْحِينَ، يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ،

تو را نمی‌رنجانند، ای کسی که منتهای آرزوی مشتاقانی،

يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ، يَا مَنْ هُوَ

ای کسی که منتهای همت عارفانی، ای آنکه

مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ

منتهای درخواست طالبانی، ای آنکه ذره‌ای در جهانیان از

ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ ﴿١٠٠﴾ يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ، يَا

تو پنهان نیست، ای بردبار بی‌شتاب، ای

جَوَادًا لَا يَبْخُلُ، يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ، يَا وَهَّابًا لَا

بخشنده‌ای که بخل نمی‌ورزی، ای راستگوی بی‌تخلف، ای بخشش کن ملال

يَمَلُّ، يَا قَاهِرًا لَا يُغَلَبُ، يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ،

ناپذیر، ای قاهری که مغلوب نمی‌شوی، ای بزرگواری که به وصف در نمی‌آیی،

يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ، يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ، يَا كَبِيرًا لَا

ای دادگر بی‌انحراف، ای توانگری که محتاج نمی‌شوی، ای بزرگی که

يَصْغُرُ، يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ، سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا

کوچک نگردد، ای نگهبان غفلت ناپذیر، پاک و منزهی ای خدایی که جز تو

أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ.

خدایی نیست، فریادرس فریادرس، و ما را از آتش رها کن، ای پروردگار ما.

@zibaketaab